

РЕШЕНИЕ

№ 7498

гр. София, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 27.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **8847** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Север“ АД, чрез адв. А. Т.-Софийска, срещу Решение № Ж-466 от 18.08.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР или Комисията), с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на „Електроразпределение Север“ АД са дадени следните задължителни указания: 1. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да изпрати за съгласуване до Е. ЕАД подадените на 20.12.2021 г. искания за проучване на условията за присъединяване с вх. № 21012007987 и с вх. № [ЕГН] на 2 Ф., предвидени за изграждане в ПИ с идентификатори 32175.23.2 и 32175.23.3 по КККР на [населено място], [община], област В. Т.; 2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Жалбоподателят претендира отмяна на решението на КЕВР като незаконосъобразно, издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, както и в противоречие с материалния закон и целите на закона. Релевира се, че административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 27, ал. 2 АПК да провери предпоставките за допустимост на искането за издаването на индивидуалния административен акт. Твърди се, че изготвеният отговор не съставлявал "условия по

присъединяване" по смисъла на чл. 56 от Наредба № 6. За отказ е било прието писмо на „Електроразпределение Север“ АД, с което е изискана допълнителна информация в процедурата по изясняване на искането за издаване на становище за условията на присъединяване. Поддържа се, че липсата на изготвено становище за присъединяване от страна на електроразпределителното предприятие води до липса на акт, подлежащ на контрол от КЕВР по смисъла на чл. 56, ал. 5 от Наредба № 6, поради което за жалбоподателя не е възникнало право да сезира КЕВР да се произнесе по условията за присъединяване. Освен това в оспорвания акт липсвали мотиви, както и ясни фактически основания, което съставлявало основание за отмяна му. Оспореното решение на КЕВР противоречало на материалния закон. Редакцията на чл. 52, ал.2, т.2 от Наредба № 6 не създавала възможност за алтернативно предоставяне на виза за проектиране или ПУП по усмотрение на инвеститора. Поставеното, от „Електроразпределение Север“ АД към „Макси кар“ ЕООД, изискване за предоставяне на копие от влязъл в сила ПУП било нормативно обосновано с императивни правни норми, като в случая се следвало да се извърши промяна на предназначението на имотите. Жалбоподателят моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР.

В съдебно заседание жалбоподателят „Електроразпределение Север“ АД, чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли съда да отмени решението като неправилно и незаконосъобразно по съображения, изложени в писмени бележки. Претендира разности.

Ответникът - КЕВР в съдебно заседание, чрез процесуален представител моли жалбата да бъде отхвърлена. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар при евентуално уважаване на жалбата на електроразпределителното дружество.

Заинтересованата страна „Макси кар“ ЕООД, редовно призована, не участва в съдебното производство.

Софийска Градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, съобразно закона и вътрешното си убеждение, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство пред Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е образувано по подадена от „Макси кар“ ЕООД, жалба с вх. № № Е-11К-00-1005/16.06.2022 г. по описа на КЕВР, срещу предявени изисквания от страна на електроразпределителното дружество във връзка с процедури за присъединяване на две фотоволтаични централи (Ф.), всяка с мощност от 4995 kW, предвидени за изграждане в поземлени имоти (ПИ) с идентификатори 32175.23.2 и 32175.23.3, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри (КККР) на [населено място], [община], област В. Т..

В жалбата до Комисията е изложено, че през м. декември 2021 г. „Макси кар“ ЕООД е подало два броя писмени искания (с вх. № 21012007987 и вх. № [ЕГН]) за проучване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на два броя фотоволтаични централи, всяка от които с мощност от 4995 kW, намиращи се в два поземлени имота в [населено място]. Приложени са документи по Наредба № 6 от 24 февруари 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи" (Наредба №

б). Изтъкнато е, че в конкретния случай условията на Наредба № 6 са изпълнени и електроразпределителното дружество умишлено забавя процедурата за присъединяване. В жалбата е отправено искане към КЕВР да даде задължителни указания на Е. Север да издаде писмено Становище с условия на присъединяване, съгласно Наредба № 6.

От страна на дружеството, чрез „Електроразпределение Север“ АД /Е. Север/ е подадена същата жалба до КЕВР. Към препратената жалба от страна на „Електроразпределение Север“ АД са приложени становище с изх. № 6167749/04.07.2022 г. до КЕВР и документи: Искане с № [ЕГН]/20.12.2021 г.; Виза за проектиране, издадена на 15.12.2021 г. от гл. архитект на [община], на основание Скица № 15-1352922-14.12.2021 г.; договор за продажба на недвижим имот от 06.10.2021 г.; писмо с изх. № 5990152/12.01.2022 г.; Искане № 6012840/18.01.2022 г.; Искане № [ЕГН]/20.12.2021 г.; Виза за проектиране, изд. на 15.12.2021 г. от гл. архитект на [община], на основание Скица № 15-1352897-14.12.2021 г.; писмо с изх. № 5990153/12.01.2022 г.; Искане № 6012768/17.01.2022 г.; Искане № [ЕГН]/17.01.2022 г.; Писмо с изх. № П.-162/21.01.2022 г.; Искане № [ЕГН]/18.01.2022 г.; Писмо с изх. № П.-166/04.03.2022 г.; жалба, именувана сигнал, с вх. № 6093086; отговор с изх. № 6093086/05.04.2022 г.; писмо с изх. № П.-162/05.04.2022 г.; Писмо с изх. № П.-166/05.04.2022 г.; Технически проект; Кореспонденция по електронната поща

От приложените по делото писмени доказателства се установява следната фактология до сезиране на КЕВР:

Търговско дружество „Макси кар“ ЕООД АД, чрез управителя К. Д. С., е подало до „Електроразпределение Север“ АД писмени искания с вх. № 21012007987/20.12.2021 г. и вх. № [ЕГН]/20.12.2021 г. за проучване на условията за присъединяване към разпределителната мрежа на два обекта - Ф., всеки с мощност от 4995 kW, предвидени за изграждане в ПИ с идентификатори 32175.23.2 и 32175.23.3 съгласно КККР на [населено място], [община], област В. Т., с приложени документи.

С уведомителни писма с изх. № 5990152/12.01.2022 г. и изх. № 5990153/12.01.2022 г., съставени от длъжностни лица на Е. Север, „Макси кар“ ЕООД е уведомено, че във връзка с разпоредбите на Закона за устройство на територията (ЗУТ) следва да бъдат подадени искания за предварително проучване възможностите за присъединяване на обекти на производител на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа.

На 24.01.2022 г. платените от жалбоподателя 1337,28 лв. са възстановени, с оглед подадени 2 бр. искания за възстановяване на заплатени суми.

На 17.01.2022 г. и 18.01.2022 г. от „Макси кар“ ЕООД са подадени искания с вх. № [ЕГН] и с вх. № 22020000372 за предварително проучване, по повод на които от страна на Е. дружество са издадени, както следва: Становище № П.-162/21.01.2022 г., относно предварително проучване възможностите за присъединяване на Ф. с мощност от 4995 kW, предвидена за изграждане в ПИ с идентификатор 32175.23.2 и Становище № ПВИ166/04.03.2022 г. относно предварително проучване възможностите за присъединяване на Ф. с мощност от 4995 kW, предвидена за изграждане в ПИ с идентификатор 32175.23.3. В същите е описано, че присъединяванията ще се осъществят чрез полагане на нова захранваща кабелна линия 20 kV към новоизградена или свободна килия в ЗРУ 20 kV на подстанция „Полски Т.“ 110/20 kV съгласно предписания на Е. ЕАД и че писмата - становища се издават съгласно изискванията и процедурите на ЗУТ и служат единствено за разработване на ПУП.

Във връзка с писмен сигнал на „Макси кар“ ЕООД, относно предложените в становищата условия, „Електроразпределение Север“ АД е преразгледало документите по случая, като на 05.04.2022 г. са издадени нови становища относно предварително проучване на условията за присъединяване на двете заявени централи. В тази връзка е възникнала последваща кореспонденция като е изготвен от „Електроразпределение Север“ АД и отговор, в който е заявено, че имотът за изграждане на Ф. от 5000 kW представлява рибарник, съгласно предоставената документация; съобразно ЗУТ, следвало да бъде извършена промяна на предназначението за отреждането на имота за производствени дейности - електропроизводство, за което следвало да се издаде Становище за предварително проучване за разработване на ПУП-ПЗ.

След образуване на производство пред Комисията с писмо, на основание чл. 142, ал.3 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/, жалбата на „Макси кар“ ЕООД е изпратена до „Електроразпределение Север“ АД за извършване на проверка и изпращане в Комисията в седемдневен срок на становище, ведно с всички документи от досието на присъединявания обект.

На 07.07.2022 г. в КЕВР е постъпил отговор с вх. № Е-11К-00-1005 от Е. Север. В същия е изложена хронологията на събитията и е извършен анализ на цитирани правни норми. Е. дружество изтъква, че за да бъде уважено искането за присъединяване на 2 броя Ф., следва да са изпълнени изискванията на чл. 52, ал. 2, т. 2 от Наредба № 6. „Електроразпределение Север“ АД се позовава и на чл. 7, ал. 1, чл. 9, ал. 2 и чл. 12, ал. 2 от ЗУТ. Според него е необходимо да се извърши промяна на предназначението на имотите, поради което процедурите по присъединяване на централите са прекратени.

След изготвен доклад от 04.08.2022г. на работна група от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ при КЕВР и взето решение на проведеното на 18.08.2022 г. закрито заседание (обективизирано в Протокол № 220 от 18.08.2022 г.) е прието процесното решение на КЕВР.

С оспорваното в настоящото производство Решение № Ж-446/18.08.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 са дадени следните задължителни указания на „Електроразпределение Север“ АД:

1. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да изпрати за съгласуване до Е. ЕАД подадените на 20.12.2021 г. искания за проучване на условията за присъединяване с вх. № 21012007987 и с вх. № [ЕГН] на 2 Ф., предвидени за изграждане в ПИ с идентификатори 32175.23.2 и 32175.23.3 но КККР на [населено място], [община], област В. Т.;

2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи.

Административен съд София-град, III отделение, 81 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е процесуално допустима за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно– производствените правила и материално– правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е по чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ, във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017 г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Според чл. 22, ал. 5 от ЗЕ в случаите, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл. 147, ал. 2 от нея, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.

Предвид така очертаната нормативна рамка, Съдът приема, че процесното решение е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл. 10 от ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1 от ЗЕ, чл. 142, ал. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г.

Решението на КЕВР е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма, съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на оспорения акт са изложени достатъчно съображения в тази насока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които Комисията се е ръководила при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. Посочени са ясно и точно нарушените нормативни разпоредби.

Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX „Разглеждане на жалби и уреждане на спорове“, раздел I „Жалби“ от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/ при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея. Нормата на чл. 143, ал. 6 от визираната наредба също изисква Комисията да разгледа жалбата, ако към нея е приложено становището на енергийно предприятие, ведно с цялата преписка по жалбата. В конкретния случай с преписката са представени всички относими и необходими за решаването ѝ доказателства, ведно със становище от електроразпределителното дружество, при което КЕВР е изследвала правнорелевантните факти и е събрала всички относими доказателства. На следващо място, изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение, съгласно чл. 145, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата. Респективно не е налице отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

Решението на КЕВР е постановено при спазване на материалния закон; съобразено е и с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 116, ал. 1 от ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, за който производителят: 1. е сключил писмен договор за присъединяване по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3; 2. е изпълнил своите задължения по договора по т. 1 и нормативните изисквания за присъединяване към електропреносната или електроразпределителната мрежа; 3. има изградени електрически уредби в границите на собствения си имот или на имота, в който има право да строи, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, и 4. е сключил договор за достъп по чл. 84, ал. 2.

В разпоредбата на чл. 23, ал. 1 ЗЕВИ законодателят е предвидил общия ред, по който лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6). Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 23, чл. 24, т. 2, 3, 4 и чл. 25 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета “Ред за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници“, Раздел I „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по чл. 23, чл. 24, т. 2, 3, 4 и чл. 25 от Закона за енергията от възобновяеми източници,“ от Наредба №6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи.

Съгласно чл. 80 от Наредба № 6 лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на разпределителната мрежа за съответния район за инсталирана мощност до 5 MW и до оператора на преносната мрежа за инсталирана мощност над 5 MW заявления за присъединяване по образец на оператора в посочен от тях район и ниво на напрежение, одобрени по чл. 22, ал. 5 ЗЕВИ.

Съобразно чл. 80, ал. 3 от Наредба № 6 заявителят следва да приложи:

документ, удостоверяващ вещните права върху имота; за обекти по чл. 147, ал. 1, т. 14 от ЗУТ - скица на имота; за всички останали обекти – копие на виза за проектиране или одобрен ПУП, когато издаването им е задължително съгласно разпоредбите по ЗУТ; копие от платежен документ за внесена по сметка на оператора на съответната мрежа гаранция за участие в процедурата по реда на чл. 23, ал. 8 ЗЕВИ; нотариално заверено пълномощно – в случаите, когато лицето, подаващо документите, е различно от заявителя.

Спорът се свежда до това дали подадените в края на 2021 г. от „Макси кар“ ЕООД заявления, ведно в приложенията към тях, съответстват на нормативните изисквания.

По делото безспорно се установи, че на 20.12.2021 г. от „Макси кар“ ЕООД са подадени писмени искания с вх. № 21012007987 и с вх. № [ЕГН] за проучване на условията за присъединяване на 2 броя Ф., предвидени за изграждане в ПИ с идентификатори 32175.23.2 и 32175.23.3, по КККР на [населено място], [община], област В. Т., по реда на чл. 80, ал. 1 от Наредба № 6. От страна на „Макси кар“ ЕООД са приложена към всяко заявление и визи за проектиране за съответния имот, издадени от гл. архитект на [община]. Последвал е отказ от страна на електроразпределителното дружество с мотив, че съгласно изисквания на ЗУТ жалбоподателят следва да подаде искания за предварително проучване на възможностите за присъединяване на обекти на производител на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа. Е. дружество не се е позовало на конкретни текстове от ЗУТ, които налагат извършването на предварителното проучване. Такова изискване не се съдържа в Наредба № 6, поради което в процесното решение правилно е прието, че „Електроразпределение Север“ АД не е изпълнило задължението си по чл. 80, ал. 7 от Наредба № 6 да се произнесе с мотивирано становище по допустимостта на заявленията в срок от 7 дни от постъпването му.

На следващо място е безспорно, че в резултат на предварителното проучване от „Електроразпределение Север“ АД са издадени писма с изх. № П.-162/21.01.2022г. и изх. № П.-166/04.03.2022 г. за възможностите за присъединяване на обекти на производител на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа, в които е посочено, че присъединяванията ще се осъществят чрез полагане на нова захранваща кабелна линия 20 kV към новоизградена или свободна килия в ЗРУ 20 kV на подстанция „Полски Т.“ 110/20 kV, съгласно предписания на Е. ЕАД и че писмата - становища се издават съгласно изискванията и процедурите на ЗУТ и служат единствено за разработване на ПУП. Е. дружество на

05.04.2022 г. е издало нови становища, в които също е отразено, че са за предварително проучване, а не за условията за присъединяване по смисъла на Наредба № 6 и могат да послужат единствено за процедура по промяна на предназначението на земята. Във връзка с установеното Съдът отново обръща внимание, че в Наредба № 6 не се съдържа процедура по предварително проучване на условията за присъединяване. В конкретния случай необходимите документи по смисъла на чл. 80, ал. 2 и ал. 3 са приложени от „Макси кар“ ЕООД. „Електроразпределение Север“ АД е следвало да съгласува условията за присъединяване с оператора на преносната мрежа, след което да пристъпи към издаване на становища при условията на чл. 80, ал. 14 във връзка с чл. 80, ал. 13 от Наредба № 6. Това е така, тъй като в чл. 80, ал. 3, т. 2 от същата наредба е уредено, че за всички останали обекти, извън тези по чл. 147, ал. 1, т. 14 от ЗУТ, заявителят следва да приложи копие на виза за проектиране или одобрен ПУП, когато издаването им е задължително съгласно разпоредбите по ЗУТ. Налице е алтернативна възможност за прилагане към заявлението на един от двата документа, поради което правилен е изводът, че в конкретния случай условието на чл. 80, ал. 3, т. 2 от Наредба № 6 е изпълнено от страна на „Макси кар“ ЕООД при подаване на исканията за проучване. Към същите за всеки от двата имота са приложени визи за проектиране на главният архитект на [община]. В жалбата е било формулирано особено искане за произнасяне по валидността на последните на основание чл.17 ал.2 от ГПК. В административното производство се преценява законосъобразността на пряко обжалвания административен акт и косвен съдебен контрол върху друг административен акт е недопустим.

Настоящият съдебен състав обръща внимание, че правомощията на Е. Север съгласно законовите разпоредби са да предоставя свързаност и достъп до своите съоръжения, а не да отказва изпълнение на лицензионните си задължения, след собствено тълкуване на нормативна уредба. Неизпълнението от страна на Е. Север на задълженията му по закон е достатъчно основание, за да се приеме, че решението на КЕВР е правилно. Дейността на електроразпределителните дружества представлява форма на монопол върху електроразпределението по силата на чл. 43, ал. 2, т. 1 от ЗЕ, съгласно който за една обособена територия се издава само една лицензия за разпределяне на електрическа енергия, поради което подлежи на административно регулиране от страна на КЕВР. Целта е да бъдат защитени интересите на потребителите и да бъде предотвратена опасността от злоупотреба с господстващо положение.

Предвид гореизложеното съдът счита, че жалбата подадена от „Макси

кар“ ЕООД срещу „Електроразпределение Север“ АД, правилно е била допусната за разглеждане от КЕВР. На следващо място, Комисията правилно и законосъобразно в изпълнение на правомощията си, произтичащи от чл. 6, т. 4 от ЗЕВИ, на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 във връзка с чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ, е дала на „Електроразпределение Север“ АД задължителни указания в 7-дневен срок от получаване на решението да изпрати за съгласуване до Е. ЕАД подадените на 20.12.2021 г. искания за проучване на условията за присъединяване с вх. № 21012007987 и с вх. № [ЕГН] на 2 Ф., предвидени за изграждане в ПИ с идентификатори 32175.23.2 и 32175.23.3 но КККР на [населено място], [община], област В. Т.. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Съдът не констатира наличието на основание, от посочените в чл. 146 от АПК, за отмяна на оспореното решение на КЕВР, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал. 3 АПК, ответникът има право на сторените в настоящото производство разноски, които съдът определя на основание чл. 78 ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределение Север“ АД срещу Решение № Ж-466/18.08.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата в размер на 100 лева, представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ:

